

לא תקיפה כירורגית: טראמפ נערך למלחמה רחבת היקף עם איראן

written by אלי קלוטשטיין | 29.01.2026

איכותם והיקפם של הכוחות האמריקניים שנשלחו למזרח התיכון בשבועות ובימים האחרונים כנראה לא מותירים מקום לספק: ארה"ב מתכוננת ברצינות לתקוף באיראן. לא תקיפה כירורגית, לא משהו נקודתי. היא נערכת ¹ לכל הפחות באופן תיאורטי ² למערכה רחבת היקף, כולל תסריט של לחימה נגד חסימת מצרי הורמוז והתגוננות מפני שיגורי טילים על הבסיסים שלה בכל רחבי האזור, הפצצות מהאוויר באיראן, מלחמת סייבר ועוד.

אין משמעות הדבר שהנשיא דונלד טראמפ זנח לחלוטין את התקוות להתניע משא ומתן עם האיראנים, על אף הסבירות הנמוכה לכך והדיווחים שנפוצו השבוע בדבר כישלון המאמצים לקדם מהלך כזה. לכן הוא הביע נכונות, לפי התקשורת באנקרה, להצעה של הנשיא הטורקי לארגן שיחה משולשת עם נשיא איראן.

אבל טראמפ מודע למציאות העגומה: הסבירות שהאיראנים יסכימו לדרישותיו נמוכה. הם מומחים במשיכת זמן, וממילא לא הסכימו בעבר לשיח ישיר עם האמריקנים. במצב כזה, ועל רקע ההבטחות הפומביות הרבות שלו לתמוך בעם האיראני אם המשטר יערוך טבח במפגינים, הוא בהחלט מכין את כוחותיו למהלומה. אלא אם ההנהגה בטהרן תפנה 180 מעלות, המרב שהיא יכולה להציע לאמריקנים נמוך מהמינימום שהם ידרשו.

המחאות היו לאמריקנים גם אמצעי וגם מטרה. מצד אחד הבית הלבן ביקש לנצל את תשומת הלב העולמית לאיראן כדי להצדיק פעולה שעמל על תכנונה קודם לכן ³ חיסול איום הטילים הבליסטיים ותוכנית הגרעין של טהרן. הסכנה הזאת נידונה בין טראמפ ובין ראש הממשלה בנימין נתניהו בשיחות שנערכו בפלורידה לפני שבועות אחדים.

מצד שני, מרגע שהמשטר ברפובליקה האסלאמית הגיע לנקודת חולשה כזאת, כפי שעולה מדו"חות המודיעין האמריקניים, טראמפ עשוי לקוות שמהלומה עוצמתית ומדויקת, שתפגע בנקודות הנכונות, תאפשר לעם לצאת לרחובות ⁴ והפעם להצליח להפיל את האייתוללות.

המשטר האיראני דיכא בנחישות ובאכזריות את המחאה, וייתכן שנטע בלב האיראנים חשש מהפגנות נוספות. אך המצב הכלכלי הנוראי במדינה ⁵ רק השבוע איבד המטבע המקומי כמעט 20 אחוזים מערכו, והשלים ירידה של 100 אחוזים ויותר מאז יוני ⁶ עשוי לדחוף את האזרחים למצב של היעדר ברירה. לפי עדויותיהם הם מתקשים אפילו ברכישת מצרכי מזון בסיסיים, במדינה שגם כך סובלת ממחסור נרחב בתרופות, בחשמל, במים ועוד. לכן טראמפ היה נכון להמתין עוד זמן עד שיצבור את כוחותיו, ובמקביל הידק את העיצומים על איראן והגביר את הלחץ הכלכלי על ראשיה.

בשבועות האחרונים יצאו מאות אלפי איראנים למחות ברחובות הערים, לפי הדיווחים [?] אולם המפגינים היו פחות מאחוז אחד מאוכלוסיית המדינה. אם מיליונים ישתתפו בהפגנות, הסיפור יכול להיות שונה לחלוטין. האמריקנים לא יעשו בשביל האיראנים את העבודה המלוכלכת, מכל מקום, ולא ישלחו חיילים לכבוש את טהרן. נראה שגם אזרחי הרפובליקה האסלאמית מפנימים זאת אט-אט.

הכוחות המזוינים של האייתוללות מתכוננים לשני התרחישים, לחימה מול אויב חיצוני ומחאות מבית, אך לא ברור אם יצליחו להתמודד עם שני האתגרים במקביל. בין היתר, שיגור טילים על ישראל בתגובה למתקפה אמריקנית הוא אפשרות סבירה. אך איראן התגלתה ביוני במערומיה, במובנים רבים, ועל אף מאמצי השיקום הנרחבים שלה מאז לא ברור אם היא יכולה לפעול בהיקף דומה לפעולותיה אז. הטילים מסוכנים לעורף הישראלי, אך גם המטחים הגדולים במבצע עם כלביא לא הוכיחו את עצמם כאיום ממשי על קיומנו כאן.

אך אם התרחיש הזה יתממש, ייתכן שתהיה זו הזדמנות פז לישראל להצטרף לאמריקנים ולפגוע קשות בממשל האיראני. טראמפ עצר את המטוסים ביוני בעודם באוויר. מאז נוספה עוד מלאכה לבצע ברפובליקה האסלאמית, ואם לא עכשיו [?] אימתי. איראן פורסת את ידיה על רוב הסכנות שמאיימות על ישראל, מהחות'ים בתימן ועד חמאס בעזה וחיזבאללה בלבנון. הפלתה תייצר כאן מציאות חדשה. כעת בישראל וגם בארה"ב כנראה חשים שיש כאן סיכוי אמיתי למהלך עמוק שישנה את פני האזור כולו.

פורסם במקור ראשון, בתאריך 29 בינואר, 2026.